RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0015 van 14 januari 2014 in de zaak 1213/0670/SA/3/0636

In zake: 1. de heer **Victor DE DONCKER**

2. de heer Rudy NIEUBORG

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Dirk DE GREEF

kantoor houdende te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Michel VAN DIEVOET

kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de bvba A&P TEAM

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Wim DE CUYPER en Tom HUYGENS kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 juni 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 18 april 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 17 december 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij en de NV EURIMMOB, hierna de aanvragers genoemd, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van een eengezinswoning + het bouwen van het hoofdgebouw, met uitsluiting van het afwerkingsgebouw aan de straat.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1755 Gooik, Strijlandstraat 68 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummers 492t2, 492a2 en 492p.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 19 november 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk DE GREEF die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Inge GABRIËLS die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Erika RENTMEESTERS die loco advocaten Wim De CUYPER en Tom HUYGENS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba A&P TEAM verzoekt met een aangetekende brief van 5 september 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 26 september 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 3 september 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het slopen van een eengezinswoning + het bouwen van twee meergezinswoningen".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse' gelegen in woongebied met landelijk karakter en woonuitbreidingsgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 september 2013 tot en met 13 oktober 2012, worden 4 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Belgacom NV brengt op 26 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Infrax cvba brengt op 1 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Lennik brengt op 10 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik verleent op 5 november 2012 een gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt geen tijdig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik verleent op 17 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers en motiveert zijn beslissing als volgt:

u

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied gekend.

De bebouwing in de onmiddellijke omgeving is gevarieerd, zijnde eengezinswoningen in half-open en gesloten verband, meergezinswoningen, feestzaal en kerk.

De werken omvatten het bouwen van een meergezinswoning tegen de wachtgevel van de bestaande meergezinswoning op het links aanpalend perceel.

De bouwdiepte op het gelijkvloers bedraagt 15,00m en op de verdieping 12,00m. Het gebouw zal 2 woonentiteiten onderbrengen.

De meergezinswoning met 10 entiteiten wordt meer achteruit geplaatst teneinde de openheid van het perceel te bewaren.

Het gebouw wordt volledig ingeplant binnen de 50m-zone van het woongebied met landelijk karakter.

Per entiteit wordt minstens 1 parkeerplaats voorzien.

De materialen voor beide gebouwen bestaan uit gevelsteen en crepi voor de gevels. De gebouwen worden afgewerkt met een plat dak.

Door de voorziene inplanting, vormgeving en gebruikte materialen wordt het geheel volledig geïncorporeerd in de omgeving.

Het ontwerp voldoet aan de algemene stedenbouwkundige voorschriften en de vigerende normen en brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

. . .

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- Het plaatsen van een apparaat conform NBN EN 14604 dat reageert op rookontwikkeling bij brand door het produceren van een scherp geluidssignaal, en dat niet van het ionische type is, is verplicht in de woning.
- De strook grond gelegen tussen de rand van de weg en de rooilijn, zijnde het voet- en/of fietspad (openbaar domein) in de staat te behouden zoals deze nu is. Bij beschadiging van deze strook tijdens de uitvoering van de bouwwerken zal U geacht worden dit te melden en de kosten hieruit voortvloeiend ten uwer laste te

nemen

- In voorkomend geval, de voortuinafsluitingen te plaatsen op 5m uit de wegas.
- Voor de lozing van normaal huisafvalwater van sanitaire installaties een septische put te plaatsen.
- Indien in de voorliggende straat riolering aanwezig is, hierop aan te sluiten en te voorzien in een gescheiden stelsel en de bijgevoegde onderrichtingen van RIOBRA strikt na te leven. Indien de bouwplannen niet in overeenstemming zijn met de voorschriften, dan hebben de voorschriften voorrang op de bouwplannen.
- Het sloopafval onmiddellijk na uitvoering van de werken van het terrein te verwijderen.

..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 17 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 april 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

" . . .

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- De inplanting van het dwarse gebouw is stedenbouwtechnisch niet verantwoord; het gebouw met drie volwaardige bouwlagen en een kroonlijsthoogte van +/-9,00m staat tot op de 50m-grens; dit is geen goede ruimtelijke ordening van de plaats en kan een toekomstige ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied in het gedrang brengen;
- Een plaatselijke woningdichtheid van 49,6won/ha wijkt te zeer af van de gemiddelde woningdichtheid van Strijland en sluit niet meer aan bij de bestaande ruimtelijke structuur:
- De parkeerplaatsen 11 en 12 staan opgetekend ter hoogte van de doorgang naar het achtergelegen terrein en kunnen niet mee in rekening gebracht worden; het project voorziet te weinig parkeerplaatsen;
- Om een goede integratie in het straatbeeld te verzekeren is het wenselijk dat de tweegezinswoning het gabariet van het aanpalend gebouw met twee bouwlagen en een zadeldak volgt.

...

Na de hoorzitting van 18 april 2013 beslist de verwerende partij op 18 april 2013 om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het slopen van een eengezinswoning en het bouwen van het hoofdgebouw, met uitsluiting van het afwerkingsgebouw aan de straat. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

...

5.6 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling 1, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt

zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. Voor de tweegezinswoning aan de straat is er een regenwaterput voorzien van 5.000 liter en een socarexbuis voor de herbruik van het hemelwater naar de berging. Voor het gebouw met de 10 woonentiteiten is een regenwaterput van 20.000 liter opgetekend en een socarexbuis voor de herbruik van het hemelwater naar het tellerlokaal. Er is bijkomend een buffertank van 6.000 liter met een lozingsdebiet van 41,671/s/ha. De regenwaterpomp kan nog aangeduid worden op het plan zoals gevraagd in de provinciale verordening. Onder deze voorwaarde beantwoordt de aanvraag aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied met landelijk karakter voor de eerste 50 meter en in woonuitbreidingsgebied voor het achterliggend gedeelte. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. De bebouwing is gepland net binnen de eerste 50 meter gemeten vanaf de rooilijn. De aanvraag is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied met landelijk karakter.

Het terrein is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling.

c) Volgens het Provinciaal Ruimelijk Structuurplan is Strijland geselecteerd als een kernin-het-buitengebied. Dit houdt in dat er gestreefd moet worden naar een lagere groei dan deze die op gemeentelijk niveau aanwezig is en dat de leefbaarheid van de kern steeds in acht dient genomen te worden. Nieuwe woonontwikkelingen moeten kleinschalig zijn en op schaal van de kern waartoe ze behoren.

Het gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan stelt dat voor Strijland wordt gestreefd naar een compacte kern. 'Het centrumgebied van Strijland bevindt zich langs de Strijlandstraat. De centrumfunctie moet worden versterkt en afgebakend. Het weefsel wordt verdicht en ingebreid om de afbakening van de kern met haar centrumactiviteiten ruimtelijk duidelijk zichtbaar te maken. Er wordt binnen dit gebied gestreefd naar een hoge dichtheid aansluitend bij de bestaande ruimtelijke structuur.'

Het ontwerp toont een invulling van het goed met in totaal 12 woonentiteiten op een oppervlakte van ± 40a waarvan + 21a 88ca gelegen in het woongebied met landelijk karakter. Om de woningdichtheid te berekenen kan enkel het gedeelte gelegen in het woongebied met landelijk karakter in rekening gebracht worden, zijnde de eerste 50.00m. Het gedeelte gelegen in woonuitbreidingsgebied maakt deel uit van een groter langwerpig geheel dat mogelijk later nog wordt ontwikkeld. De woningdichtheid bedraagt hierdoor (de helft van de straat mee in rekening genomen) ± 49,6 woningen per hectare. Tijdens de hoorzitting wordt verwezen naar het naastgelegen appartementsgebouw met een benaderende dichtheid van 46 woningen per hectare en een recent vergund appartementsgebouw op de hoek van de Strijlandstraat en de Processiestraat met een woningdichtheid van 69 woningen per hectare. Gelet op deze plaatselijke toestand is het aanvaardbaar dat de vooropgestelde woningdichtheid wordt gerealiseerd.

d) Het ontwerp zorgt voor een trendbreuk binnen het gehucht Strijland en wordt ondersteund door het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan. De optie om een groepswoningbouwproject te realiseren met een gebouw dwars op de straat zodat een zekere openheid blijft behouden, is ruimtelijk aanvaardbaar.

In het kader van het vijf-dorpenbeleid is er geoordeeld dat in Strijland het open karakter bewaard moet worden. Dit perceel is de laatste kans om blijvend zuurstof aan de kern te geven. In spiegel van de bestaande ordening aan de overzijde is geopteerd voor een concept met dezelfde ademruimte. De diepere inplanting is ruimtelijk aanvaardbaar gelet op de aanpalende loodsen langs westelijke zijde en een-dieper ingeplant bijgebouw langs oostelijke zijde. De afstand van het nieuwe gebouw tot de zijdelingse perceelsgrenzen is voldoende om de privacy op de aanpalende eigendommen voldoende te behouden.

- e) Het ontwerp voorziet volgens het plan 12 parkeerplaatsen, dus evenveel als het aantal woongelegenheden. De parkeerplaatsen 11 en 12 staan opgetekend ter hoogte van de doorgang naar het achtergelegen deel. Op dit moment zijn er geen plannen voor de ontwikkeling van het achtergelegen gedeelte. De mogelijkheid bestaat dat dit later via de bestaande verkaveling ontsloten wordt. In ieder geval zal bij een eventuele doorgang rekening moeten gehouden worden met de parkeerplaatsen 11 en 12 waarvoor op dat moment een ruimtelijk aanvaardbare oplossing zal moeten gezocht worden.
- f) De afwerking van de gebouwenrij in de straat gebeurt door een tweegezinswoning met drie bouwlagen afgewerkt met een plat dak. De architectuur verwijst duidelijk naar het gebouw dat dwars wordt geplaatst op het terrein. Om een goede integratie in het straatbeeld te verzekeren is het wenselijk dat de tweegezinswoning eenzelfde gabariet aanhoudt als het aanpalend gebouw waar tegenaan wordt gebouwd. Het is mogelijk om in het gebruik van materiaal en uitzicht te verwijzen naar het nieuwe toekomstige vrijstaand gebouw terwijl wel het gabariet van twee bouwlagen en een zadeldak wordt gevolgd. Dit gedeelte van de aanvraag wordt uit de vergunning gesloten.

De overwegingen in acht genomen is beslist de aanvraag gedeeltelijk te vergunnen voor het hoofdgebouw met uitsluiting van het afwerkingsgebouw aan de straat, om volgende redenen:

- de aanvraag is verenigbaar met de planologische bestemming van woongebied met landelijk karakter;
- het ontwerp past binnen de compacte kern van Strijland; de centrumfunctie wordt versterkt en het weefsel wordt verdicht;
- de vooropgestelde woningdichtheid is aanvaardbaar gelet op de 2 appartementsgebouwen in de directe omgeving;
- de openheid blijft bewaard door de dwarse inplanting van het nieuwe hoofdgebouw, de diepe inplanting is verantwoord door de bestaande loods ten westen en het dieper ingeplant bijgebouw ten oosten; er blijft voldoende afstand tot de zijdelingse perceelsgrenzen behouden;
- er wordt één parkeerplaats per woonentiteit voorzien wat voldoende is; bij een mogelijke latere doorgang zal een ruimtelijk aanvaardbare oplossing moeten gezocht worden voor de parkeerplaatsen 11 en 12;
- om een goede integratie in het straatbeeld te verzekeren is het wenselijk dat de
- tweegezinswoning eenzelfde gabariet aanhoudt als het aanpalend gebouw waar tegenaan wordt gebouwd; dit gedeelte wordt uit de vergunning gesloten.

.

Dit is de bestreden beslissing.

Inmiddels, in de loop van vermelde procedure, is een afzonderlijke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van de bestaande eengezinswoning ingediend op 28 januari 2013 (datum van het ontvangstbewijs) met het oog op het voorkomen van een mogelijke leegstandsheffing. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik verleent de vergunning diezelfde dag. Deze beslissing werd niet met een administratief beroep aangevochten, is inmiddels definitief en ook uitgevoerd.

Na de bestreden beslissing is ook een nieuwe, afzonderlijke en aangepaste aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het afwerkingsgebouw aan de straat ingediend op 21 mei 2013 (datum van het ontvangstbewijs). Vermeld ontwerp voorziet eenzelfde gabariet als het aanpalend gebouw waar tegenaan wordt gebouwd. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik verleent de vergunning op 27 mei 2013. Deze beslissing werd niet met een administratief beroep aangevochten en is inmiddels definitief.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

II. Mogelijke ernstige (on)rechtstreekse hinder of nadelen

46. Zoals eerder in dit verzoekschrift werd uiteengezet, zijn verzoekers eigenaar respectievelijk bewoner van twee woningen in de straat. De heer DE DONCKER is eigenaar van de woningen in de Strijlandstraat 63 en 70. (STUK 10) De heer NIEUBORG is bewoner van de woning in de Strijlandstraat 70 op basis van een huurovereenkomst (STUK 9). De woning paalt onmiddellijk aan perceel waarop de aanvraag betrekking heeft.

Teneinde de nadelige effecten van de vergunningsbeslissing aan te tonen, komt het gepast voor om eerst kort een aantal essentiële en constituerende elementen van de vergunningsaanvraag in herinnering te brengen.

. . .

Indien de vergunde werken zou worden gerealiseerd, zal op de rechterzijde van het desbetreffende perceel een meergezinswoning worden opgetrokken over een bouwdiepte van 50 meter. Aansluitend op het woningblok zullen terrassen worden gerealiseerd over een diepte van (bijkomend) 5 meter. De aanvraag voorziet daarenboven in 12 parkeerplaatsen waarvan er twee worden voorzien op een doorgang naar het achterliggende gedeelte van het stuk grond. Het realiseren van de aanvraag bewerkstelligt derhalve dat het overgrote deel van het desbetreffende perceel wordt bebouwd met constructies of wordt voorzien van verhardingen.

Het inplanten van een dergelijk woonblok bewerkstelligt vooreerst een **ernstige verstoring** van het landelijk karakter van de omgeving en creëert (mede daardoor) een aanzienlijke **visuele hinder**. Dit wordt daarenboven nog versterkt door het weinig esthetisch gehalte van het woonblok.

Ook de effecten voor de bodem zijn ernstig nadelig. Doordat het woonblok en de aanhorige verhardingen nagenoeg de volledige oppervlakte innemen van het desbetreffende perceel, zal een aanzienlijk deel van de ondergrond worden verwijderd en vervangen door betonnen funderingen. De vruchtbare ondergrond dient klaarblijkelijk plaats te ruimen voor een megalomaan en onrealistisch woonproject. Het spreekt voor zich dat dit op zich reeds een onherstelbare verstoring van de bodem teweegbrengt. Naast het voorzien van een woonblok en verhardingen, laat de bestreden beslissing ook toe dat aan de voorzijde van de woning verhardingen worden aangelegd, die moeten dienen voor het parkeren van wagens. Doordat er onvoldoende parkeerplaatsen worden voorzien voor het project – zoals ook de PSA reeds terecht opmerkte – zullen bewoners en bezoekers van het woonblok ongetwijfeld hun toevlucht zoeken tot de (reeds beperkte) parkeerplaatsen aan de overzijde van de straat en de straat zelf. De impact van het woonblok beperkt zich derhalve niet tot het desbetreffende perceel zelf, maar strekt zich ook uit tot de nabije omgeving, die blijkbaar zal moeten worden opgeofferd in functie van de parkeernoden van de bewoners en bezoekers van het woonblok. De bijkomende aanwezigheid van wagens in de straat en de nabije omgeving is niet alleen visueel erg storend, maar zal ook de mobiliteit in de straat drastisch verlagen.

De bestreden beslissing laat eveneens toe dat al de zonet aangehaalde verhardingen worden geplaatst zonder dat voldoende voorzieningen worden getroffen voor de opvang van het hemelwater. Dit heeft voor gevolg dat bij hevig regenweer het water niet zal kunnen worden afgevoerd en vanzelfsprekend terechtkomt op de straat en de omliggende percelen, zoals bijvoorbeeld het perceel van verzoekers. De afwezigheid van voldoende wateropvang wordt uitdrukkelijk erkend in de bestreden beslissing (zie in dat verband eveneens het zevende middel hierboven). Aangezien het desbetreffende perceel een relatief omvangrijke oppervlakte heeft en quasi volledig zal worden verhard of bebouwd, kan er geen twijfel over bestaan dat het volume aan regenwater aanzienlijk zal zijn. Het risico op overstromingsgevaar bij de nabijgelegen percelen zal daardoorzelfs bij de minste regenval – ernstig worden vergroot. Die overstromingsdreiging betekent op zich reeds een verstoring van het leefgenot voor de bewoners van de nabijgelegen percelen.

Het inplanten van het woonblok met aanhorigheden betekent daarenboven een ernstige verstoring van het **gebruiksgenot** van de percelen zelf, evenals van de omliggende

percelen. De woondichtheid op het desbetreffende perceel zelf is dermate hoog dat er dagelijks veel "beweging" zal zijn van bewoners en bezoekers op en rond het perceel. De rust die op dit moment in de landelijke buurt heerst, wordt daardoor volledig aangetast. Ook op gebied van **privacy** zullen verzoekers ernstig moeten inboeten ten opzichte van hun huidige situatie: de aanwezigheid van het woonblok pal naast de woning van de heer NIEUBORG zorgen voor een grote inkijk in de woning die hij bewoont. Door het aantal woongelegenheden dat wordt voorzien, zal vermoedelijk op ieder moment van de dag wel iemand aanwezig zijn in het woonblok waardoor de bewoners van aangelande woningen continu rekening moeten houden met de aanwezigheid van andere mensen in hun onmiddellijke omgeving.

Vanzelfsprekend heeft de verhoogde aanwezigheid van bewoners, bezoekers en het daarmee gepaard gaande auto- en gemotoriseerd verkeer ook bijkomende **geluidshinder** voor gevolg.

Omwille van de onmiddellijke nabijheid van het woonblok en aanhorigheden van de woningen van beide verzoekers – die zij dagelijks bewonen – zullen deze vormen van hinder en de nadelige effecten hen vanzelfsprekend steeds en persoonlijk hinderen.

47. Dit alles wordt geïllustreerd door een 3D-simulatie en snedes van het bouwproject. (**STUKKEN 11 – 20**)

In een eerste simulatie wordt het project in zijn geheel voorgesteld. Links nr. 68 het op te richten appartementsblok dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden stedenbouwkundige vergunning en rechts nr. 70 de woning eigendom van eerste verzoeker en bewoond door tweede verzoeker. (**STUK 11**)

Stuk 12 is de snede waaruit zeer duidelijk blijkt dat het nieuw op te richten gebouw nr. 68 meer dan 4,5 m, hetzij meer dan de woonlaag, zal uitsteken boven het bestaande gebouw van verzoekers nr. 70. (STUK 12)

Op het Grondplan G1 NIV.+11.43 (gelijkvloers) wordt aangegeven van op welke plaats de 3D-zichten 1, 2 en 3 werden genomen. (STUK 13)

Op het Grondplan G2 NIV.+17.19 (tweede verdieping) wordt aangegeven van op welke plaats de 3D-zichten 3, 4 en 5 werden genomen. (**STUK 14**)

De daarop volgende 3D-zichten illustreren zeer duidelijk de visuele hinder en de schending van de privacy van verzoekers. (**STUKKEN 15 – 20**)

III. Het nadeel is moeilijk te herstellen

- 48. Zoals hierboven werd aangetoond worden ingevolge de bestreden beslissing ernstige nadelen toegebracht aan verzoekers. Die nadelen zijn daarenboven moeilijk, zo niet onmogelijk te herstellen. In wat volgt wordt dat nader toegelicht.
- 49. De **visuele hinder** die door de uitvoering van de bestreden beslissing ontstaat, heeft betrekking op twee elementen. Het <u>eerste element van de hinder heeft te maken met een verlies</u> van uitzicht op een perceel dat landelijk is ingericht en derhalve ook een bepaalde openruimte gevoel met zich meebrengt. Van zodra met de uitvoering van de vergunning zou worden gestart, is de visuele hinder niet alleen moeilijk, maar ook **onmogelijk te herstellen**: zoals in dit verzoekschrift uitvoerig is toegelicht, heeft het woonblok een zeer grote zelfs megalomane en onrealistische omvang, waardoor zij ook de bodem en de nabije omgeving ernstig zullen verminken. Zelfs indien het woonblok op termijn zou

worden verwijderd, zullen de visuele littekens in de bodem en de nabije omgeving zichtbaar blijven. Het tweede element heeft betrekking op bijkomende visuele hinder door de aanwezigheid van het woonblok als zodanig. Eens het woonblok wordt gebouwd, zal het – zo leert de praktijk – het uitermate moeilijk (zo niet onmogelijk) zijn om het later nog te verwijderen. Het spreekt voor zich dat het nadeel een moeilijk te herstellen karakter heeft.

Wat het probleem inzake de opvang van **hemelwater** en het daarmee gepaard gaande gevaar op overstromingen betreft, moet worden opgemerkt dat wanneer het woonblok op termijn zou worden verwijderd, het kwaad al geschied zal zijn. Van zodra het woonblok wordt verwezenlijkt en er – zelfs een kleine hoeveelheid – regenval plaatsvindt, zal er waterschade ontstaan in de nabijgelegen woningen en constructies. Het is zeer waarschijnlijk dat de hardnekkigheid van het vocht schade veroorzaakt die niet kan worden hersteld dan door het verwijdering en vervangen van bepaalde constructies/onderdelen uit de nabijgelegen woningen. De verwijdering impliceert het onherstelbaar karakter.

Met betrekking tot het **verloren gebruiksgenot** moet worden opgemerkt dat het nu bestaande landelijk karakter wordt geconstitueerd door de eigen aard van de omgeving, waar het desbetreffende perceel vanzelfsprekend mee deel van uitmaakt. Het aanpassen van dat perceel (met name door het slopen van de woning, het verwijderen van grond en het plaatsen van funderingen en constructies) zal het bestaande landelijk karakter naar de toekomst toe doen verloren gaan. Het herstel daarvan is onmogelijk.

De ernstige nadelen inzake **geluidshinder**, zijn eveneens moeilijk te herstellen omwille van het feit dat de praktijk leert dat het verwijderen van constructies als degene die hier zijn vergund – eens geplaatst – zeer onwaarschijnlijk zal zijn. Het geluid dat wordt gegenereerd door het af- en aanrijden van wagens en ander gemotoriseerd verkeer zal vermoedelijk niet worden verwijderd. Zelfs indien de geluidshinder kan worden verwijderd worden naar de toekomst toe, kan de geleden geluidshinder vanzelfsprekend nooit worden hersteld.

50. Derhalve, aangezien verzoekers voldoende concreet en precies hebben omschreven waaruit precies de ernstige hinder en nadelen bestaan die door de bestreden beslissing zullen worden veroorzaakt; verzoekers daarenboven hebben aangetoond dat die hinder hen treft in hun belangen als bewoner van de straat waar de aanvraag wordt gerealiseerd; en verzoekers tot slot hebben aangetoond dat die nadelen onmogelijk – en minstens zeer moeilijk – te herstellen zijn, tonen zij ook afdoende aan dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dreigen te ondergaan bij een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

De verzoekende partijen leggen enkele foto's en simulaties voor. Er worden echter geen concrete bewijzen voorgelegd die de aard en de omvang van het vermeende nadeel aantonen. Er wordt bijvoorbeeld niet aangetoond welke schaduw- en lichthinder de verzoekende partijen zouden ondervinden en evenmin in welke mate het zogenaamde landelijk karakter van de woonomgeving, als dit al aanwezig zou zijn, zou verdwijnen door het bouwproject. Er worden evenmin simulaties of studies voorgelegd van de

beweerde nadelen inzake mobiliteit, wateroverlast of geluidshinder. Ook wat betreft het zogenaamde verlies aan privacy liggen geen bewijsstukken voor die wijzen op een ernstig nadeel. Wat de zogenaamde "vruchtbare ondergrond" betreft, ziet de verwerende partij niet in hoe dit kan worden beschouwd als een persoonlijk ernstig nadeel aangezien het perceel dienstig is voor woningbouw, en dus niet voor landbouw.

De verzoekende partijen beweren wel dat zij verschillende nadelen zullen lijden, maar zij tonen niet op overtuigende wijze aan dat er effectief moet worden gevreesd voor een 'ernstig nadeel'.

De verwerende partij stelt vast dat de woningen van de verzoekende partijen zijn gelegen in het zogenaamde centrumgebied van Strijland en de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door één- en meergezinswoningen, met enkele loodsen op het perceel van de tweede verzoekende partij. De hinder die uitgaat van een vrijstaande meergezinswoning, gelegen op ongeveer 20m van de woning van de tweede verzoekende partij, is niet overmatig en behoort tot de normaal te dragen hinder voor het betrokken woonweefsel. In dat verband benadrukt de verwerende partij dat achter de woning van de tweede verzoekende partij reeds werkloodsen (met binnenkoer) zijn gelegen die, in tegenstelling tot het voorliggende bouwproject, niet zone-eigen zijn.

Anders dan de verzoekende partijen beweren, staven de bijgebrachte simulaties de door hun beweerde nadelen niet. Op de simulatie die is opgenomen als stuk 14 kan worden vastgesteld dat het gebouw met 10 woongelegenheden op een ruime afstand wordt ingeplant van de woning met nr. 70. Ook de stukken 15 & 16 van de verzoekende partijen, namelijk de simulatie met zicht vanaf het perceel van de woning met nr. 70 en vanaf het terras van één van de nieuwe woongelegenheden, tonen niet aan dat het bouwproject hinder zou veroorzaken die de normale hinder van een woongebied overstijgt. Voorts betwijfelt de verwerende partij dat stuk 17 het zicht simuleert vanaf een ander terras. Deze simulatie lijkt eerder als ijkpunt de oprit van het bouwproject te hebben genomen.

Uit het voorgaande volgt dat geen van de aangevoerde nadelen ernstig is.

De vordering tot schorsing moet worden verworpen. ..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

2.

In hoofde van eerste verzoeker kan er sowieso geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel weerhouden worden.

Voor eerste verzoeker wordt er immers verwezen naar het feit dat hij eigenaar is van de woningen gelegen in de Strijlandstraat 63 en 70.

Uit het feit dat verzoeker eigenaar is van een woning die nabij de bouwplaats gelegen is, kan geen ernstig nadeel afgeleid worden.

3. Conform de vaste rechtspraak van Uw Raad dient bij een vordering tot schorsing het moeilijk te herstellen ernstig nadeel gestaafd te worden door de verzoekende partij met voldoende concrete en precieze gegevens en stukken.

Verzoekende partijen blijven voor het grootste deel in gebreke om concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, en waaruit de aard en de omvang van het nadeel zou blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen.

Verzoekende partijen brengen als enige stukken enkele 3D-simulaties en een situatieplan bij.

Deze stukken zijn hooguit dienstig voor de beoordeling van de beweerde visuele hinder en de beweerde inkiik.

Voor alle overige beweerde nadelen – nadelige effecten voor de bodem, risico op overstromingsgevaar, verstoring van het gebruiksgenot en geluidshinder – wordt geen enkel concreet gegeven of stuk naar voor gebracht.

Deze beweerde nadelen kunnen dan ook niet beoordeeld worden.

Sowieso zijn de verschillende beweerde nadelen niet ernstig.

Verzoekende partijen beroepen zich in eerste instantie op een verstoring van het landelijk karakter, visuele hinder en een verlies van uitzicht.

Eerst en vooral is er geen sprake van een landelijk gebied. De aanvraag situeert zich in het centrum van het gehucht Strijland, recht tegenover de kerk. Achter de bouwplaats is er geen agrarisch gebied, maar een woonuitbreidingsgebied dat reeds grotendeel is ingevuld met een recente woonwijk.

Het is enigszins absurd dat verzoekende partijen klagen over visuele hinder en verstoring van een landelijk karakter, nu het perceel waar verzoekende partijen respectievelijk eigenaar en bewoner van zijn, volledig is volgebouwd tot op de perceelsgrenzen met lelijke magazijnen.

Dit blijkt zeer duidelijk uit de stukken die verzoekende partijen zelf bijbrengen, met name stuk 11 en 13 in het bundel van verzoekende partijen. Dit blijkt tevens uit de foto's in het dossier (zie o.a. stuk 15).

Vanuit de eigen woning kijkt eerste verzoekende partij recht op zijn eigen magazijnen, en niet op een open landelijk gebied.

Er wordt bovendien een bouwvrije strook van meer dan 12 m aangehouden t.o.v. het perceel van eerste verzoekende partij. Het hoogste deel van het nieuwe gebouw (nokhoogte 9,01 m) bevindt zich op meer dan 17 m van de perceelsgrens. Dit is een zeer ruime afstand die elk risico op visuele hinder uitsluit.

Het beweerde verlies van uitzicht wordt niet gestaafd. Verzoekende partijen brengen geen enkele foto voor van hun huidig zicht. Zij geven evenmin aan vanuit welke ruimtes zij op heden een zicht zouden hebben.

Wat het nieuwe zicht betreft, brengen verzoekende partijen enkel een simulatie voor van een zicht vanop hun binnenkoer. Zoals verder zal blijken, wordt deze binnenkoer louter gebruikt als parkeerplaats en als doorrit naar de magazijnen. Deze koer wordt nooit gebruikt als tuinruimte.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, voeren de verzoekende partijen de aantasting van het landelijk karakter van de omgeving en, daardoor, visuele hinder aan. Zij steunen daarbij op de schaal en de esthetiek van het project.

In het verlengde daarvan werpen zij op dat er onvoldoende parkeerplaatsen zijn zodat er aan de overzijde van de straat zal geparkeerd worden en het bijgevolg drukker wordt in de straat, met de nodige geluidshinder en mobiliteitsperikelen van dien. Ook de aantasting van hun rust en privacy door inkijk voeren zij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

Verder vrezen de verzoekende partijen een onherstelbare verstoring van de bodem als gevolg van het woonblok en de verhardingen en een geringe opvang van hemelwater, met wateroverlast tot gevolg, ook op hun perceel.

3.

Met de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de hoedanigheid van de verzoekende partijen verschilt en in die zin relevant is voor de beoordeling van het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De eerste verzoekende partij woont niet in het pand Strijlandstraat 70, maar is er enkel de eigenaar van (zie eigendomsattest, stuk 10). De Raad is bijgevolg van oordeel dat aangehaalde

nadelen in hoofde van de eerste verzoekende partij het vereiste persoonlijk karakter en bijgevolg de nodige ernst ontberen om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op grond ervan in hoofde van de eerste verzoekende partij te bevelen.

De omstandigheid dat de eerste verzoekende partij woont in het pand Strijlandstraat 63, is hierbij niet relevant aangezien het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitsluitend werd ontwikkeld in functie van het pand Strijlandstraat 70.

In hoofde van de tweede verzoekende partij, als huurder/bewoner van het pand, gelegen te Strijlandstraat 70, kan daarentegen wel aangenomen worden dat de ingeroepen nadelen voldoende persoonlijk zijn.

4.

Nog los van de vaststelling dat de inmiddels op 27 mei 2013 verleende stedenbouwkundige vergunning voor het afwerkingsgebouw aan de straat (gabariet conform het gebouw waar tegenaan wordt gebouwd) definitief is geworden, is het voor de Raad onmogelijk om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals aangevoerd, te beoordelen. Enkel de stukken 11 tot en met 20, met name een aantal 3D-zichten, een snede en het grondplan van het gelijkvloers en de verdieping van het pand Strijlandstraat 70, zijn dienstig maar overtuigen niet.

Nochtans rust de bewijslast met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats op de verzoekende partij. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukkenbundels ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren of bevestigd te zien op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

5.

Zo is er vooreerst de aangevoerde aantasting van het landelijk karakter van de omgeving en, daardoor, visuele hinder (gelet op de schaal en de esthetiek van het project), terwijl ter zake geen foto's door de tweede verzoekende partij worden bijgebracht. Uit de bij de aanvraag gevoegde foto's, in combinatie met het inplantingsplan, kan enkel afgeleid worden dat de omgeving vrij druk bebouwd is met woningen, een feestzaal en een school en dat ook het perceel, gelegen Strijlandstraat 70, een grote bouwdichtheid kent.

Op het perceel waarop tweede verzoekende partij woont, staan immers tevens twee aaneengesloten werkplaatsen/ateliers die middels een carport en een binnenkoer met de woning verbonden zijn, zoals duidelijk te zien is op het 3D-zicht van de woningen 68 en 70 (stuk 11) en op de stukken 16 tot en met 20. Het is niet uit te maken wat op dit moment het actuele uitzicht van de tweede verzoekende partij is en in welke zin dit uitzicht in de toekomst zal wijzigen. Het is dan ook niet duidelijk in welke zin de esthetiek van het project het landelijk karakter van de omgeving aantast.

In zoverre de tweede verzoekende partij aldus, minstens onrechtstreeks, de wettigheid van de bestreden beslissing viseert, wenst de Raad nog op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft, hetgeen de tweede verzoekende partij geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

6.

Het parkeren aan de overzijde van de straat ingevolge een vermeend gebrek aan voldoende parkeerplaatsen overstijgt als nadeel het niveau van de hypothese nauwelijks en kan daarom de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing allerminst

verantwoorden. Eenzelfde vaststelling moet worden gemaakt in zoverre de tweede verzoekende partij vreest dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot toenemende drukte in de straat en de hieruit voortvloeiende geluids- en mobiliteitshinder.

Ook de mate waarin de voorgehouden aantasting van de rust en privacy door inkijk ernstig kan worden geacht, wordt onvoldoende geconcretiseerd. De bijgebrachte stukken staven dit niet en doen veeleer het tegendeel aannemen. De enige vrije ruimte op het door de tweede verzoekende partij bewoonde perceel betreft een binnenkoer waarlangs toegang wordt genomen tot de twee aaneengesloten werkplaatsen/ateliers en tot de carport. Enkel vanaf de verdieping van het vergunde project kan desgevallend inkijk genomen worden op het perceel van de tweede verzoekende partij en dan nog uitsluitend op de vermelde binnenkoer.

In zoverre het vergunde gebouw een voldoende ruime afstand bewaart ten opzichte van de woning van de tweede verzoekende partij en er zich op de verdiepingen van het vergunde project langs de zijde van de woning van de tweede verzoekende partij enkel slaapkamers bevinden, is de Raad van oordeel dat de ernst van de aangevoerde aantasting van de rust en de privacy sterk moet gerelativeerd worden, minstens het niveau van de normaal te aanvaarden hinder niet overschrijdt

7.

Tenslotte stelt de Raad vast dat de gevreesde 'onherstelbare verstoring van de bodem' en de ingeroepen wateroverlast feitelijke grondslag lijken te ontberen. De tweede verzoekende partij maakt één en ander allerminst concreet en bovendien moet vastgesteld worden dat, in het bijzonder voor wat de aangevoerde wateroverlast betreft, de vergunde plannen voorzien in een regenwaterput van 20.000 liter en een buffertank van 6.000 liter. Minstens toont de tweede verzoekende partij niet aan dat vermelde voorzorgmaatregelen ontoereikend zouden zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen en maakt dat een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet aan de orde is.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
- 3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0670/SA/4/0636.
- 4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER